

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/275/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114202014
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114202014.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: Ing. L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, proti odporkyni: Mgr. Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, M. O. U., v konaní o určenie výživného na manžela, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 06.02.2015 č.k. 18C 15/2014-190, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa o určenie výživného na manžela, na základe ktorého návrhu žiadal, aby súd uložil odporkyni povinnosť platiť výživné odporcovi vo výške 350,- eur od 13.01.2014.

V písomnom vyhotovení rozsudku prvostupňový súd popísal zistený skutkový stav, obsah vykonaných dôkazov a v súvislosti s právnym posúdením veci citoval ust. § 71 ods. 1, § 75 ods. 1,2, § 77 ods. 1 Zákona o rodine a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o právny záver prvostupňového súdu, svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe uvedeného súd žalobný návrh zamietol v celom rozsahu, a teda aj v časti za obdobie požadovania výživného od 13.01.2014 do 20.01.2014, keďže návrh bol podaný dňa 21.01.2014 a výživné možno priznať najskôr od podania návrhu. Vo zvyšnej časti, t.j. od 21.01.2014 súd návrh zamietol vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, nakoľko aj napriek tomu, že odporkyňa má určitý pravidelný príjem, ktorý je vyšší než má navrhovateľ. Z uvedených skutočností však vyplýva, že odporkyňa má dve vyživovacie povinnosti, a to syna z predchádzajúceho manželstva, s ktorým žije v spoločnej domácnosti a mal. U., ktorý žije s navrhovateľom a na ktorého prispieva výživné 100,- Eur mesačne a okrem toho mu prispieva na sporenie 65,- Eur mesačne a platí mu úrazové poistenie. Je nepochybné, že vzťahy medzi manželmi sú hlboko rozvrátené, čo bolo zrejmé aj z ich komunikácie na pojednávaniach v rámci tohto konania, ako aj z pripojených spisov. Odporkyňa má síce stály príjem, ale z daného príjmu jej po všetkých úhradách zostane suma cca 300,- Eur, z ktorej hradí ešte stravu, hygienické potreby pre dve osoby a niekedy jej zostane aj na oblečenie a obuv, pričom táto suma je na to nepostačujúca vzhľadom na bežný život každého jedinca a o to zvlášť vzhľadom na funkciu vykonávajúcu odporkyňou v jej zamestnaní. Je síce pravda, že odporkyňa v rámci svojich nákladov má aj splácanie úveru na rekonštrukciu jej bytu a na starší rodinný dom, teda vlastní dve nehnuteľnosti. Ale podľa uvedenia navrhovateľa, aj on spláca úver, teda obaja majú náklady spojené aj s úverom, pričom aj navrhovateľ vlastní v určitom podiele nehnuteľnosti. Avšak je nepochybné, že bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov je od roku 2005 zrušené a odporkyňa nadobudla byt pred uzavretím manželstva a rodinný dom taktiež do svojho vlastníctva. Je zrejmé, že odporkyňa sa snaží

rozširovať svoj majetok, snaží sa o svoj príjem, snaží sa zvyšovať životnú úroveň, avšak navrhovateľ sa uspokojil iba so svojim dôchodkom ako jediným príjmom, pričom požiadal o predčasný dôchodok a prestal vykonávať akúkoľvek činnosť v jeho spoločnostiach a teda žiada výživné na seba od odporkyne, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že ak navrhovateľ uviedol, že požiadal o predčasný starobný dôchodok, aby sa mohol starať o mal. U., toto súd nepovažuje za dostatočný dôvod, nakoľko aj iní rodičia sa starajú o dieťa, o deti aj napriek tomu, že sú riadne zamestnaní.

Svoje tvrdenia, či mesačné náklady navrhovateľ ničím hodnoverným nepreukázal, teda neuniesol dôkazné bremeno. Nepostačuje iba niečo tvrdiť, ale aj preukázať. Navrhovateľ dokonca tvrdil náklady týkajúce sa predovšetkým maloletého U., avšak v danom konaní nežiadal o zvýšenie výživného na mal. U., ale požadoval výživné na seba, avšak bez preukázania potreby takého príspevku na jeho osobu.

Súd má za to, že priznanie príspevku na výživu navrhovateľovi by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a to vzhľadom na správanie navrhovateľa, keďže nepokračoval v podnikateľskej činnosti bez preukázania objektívnych dôvodov a zároveň požiadal o predčasný dôchodok.

Súd poukazuje aj na to, že navrhovateľ nepreukázal svoje náklady, ktoré by objektívne odôvodňovali jeho nárok, nakoľko skutočnosť, že je dôchodca, je nepostačujúca, keďže z listín vyplýva, že požiadal o predčasný dôchodok a prestal vykonávať aktívnu činnosť v jeho spoločnostiach. Pričom zo spoločnej domácnosti odišiel navrhovateľ a tvrdenie o údajnom vyhodnení ničím nepreukázal, odporkyňa to poprela.

S poukazom na uvedené skutočnosti, súd má za to, že priznanie akéhokoľvek príspevku navrhovateľovi jednak nebolo preukázané ako opodstatnené a jednak na vyššie uvedené a zistené skutočnosti by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ nepreukázal svoje odôvodnené potreby na príspevok od odporkyne. Dokonca jeho tvrdenia spočívali predovšetkým na potrebách maloletého, keďže poukazoval hlavne na náklady maloletého, hoci predmetom konania bolo výživné na manžela a nie na mal. dieťa.

Na základe vykonaného dokazovania súd žalobný návrh zamietol s poukazom na citované zákonné ustanovenia.

Na základe uvedených skutočností po vykonanom dokazovaní súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p., ale vzhľadom k tomu, že odporkyňa, ktorá bola v konaní úspešná, si náhradu trov konania neuplatnila a ani súd nezistil vznik trov konania na strane odporkyne, súd jej náhradu trov nepriznal.

Proti rozsudku prvostupňového súdu v zákonnej lehote podal navrhovateľ odvolanie, ktorý nesúhlasil s vyhodnotením vykonaného dokazovania a s právnym názorom prvostupňového súdu a v odvolacom návrhu žiadal, aby odvolací súd rozhodol tak, že odporkyňa je povinná prispievať na výživu navrhovateľa sumou 350,- eur mesačne vždy do 10. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 13.01.2014 na č. účtu navrhovateľa a žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Odvolateľ svoje odvolanie podrobne odôvodnil, v podstate zotrval na svojich vyjadreniach a podaniach, ktoré predložil v rámci prvostupňového konania a keďže odvolanie bolo riadne doručené do vlastných rúk odporkyne, účastníci konania poznajú doslovný obsah odvolacích dôvodov, preto odvolací súd upúšťa od citovania odôvodnenia odvolania, nakoľko by bolo vzhľadom na uvedenú skutočnosť nadbytočné.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení navrhovala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v dôsledku podaného odvolania prejednal vec v odvolacom konaní, a to postupom podľa ust. § 156 ods. 3 v spojitosti s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania a po preskúmaní rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodením rozsudku prvostupňového súdu, preto v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti odôvodnenia prvostupňového rozsudku. Odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia a vyhodnotenie dôkazov je v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a súd v písomnom vyhotovení svojho rozhodnutia jasne odôvodnil, prečo priznanie výživného na manžela by v tomto prípade bolo v rozpore s dobrými mravmi.

V odvolacom konaní odvolateľ úspešný nebol, odporkyňa by mala právo na náhradu trov podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 142 ods. 1 O.s.p., avšak žiadne trovy v odvolacom konaní si neuplatnila, preto jej neboli priznané.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.